

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Gregorium XV. Iterum Laudat, Ob Triumphum Pragensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Et vincam æternâ clamantem Stentora voce,
 Nec mea cum Zephyris verba caduca fluent.
 Non me perpetuæ carpent oblivia noctis,
 Non omnis moriar: tu modò Phœbe velis.

G R E G O R I U M X V .

I T E R U M L A U D A T ,

O B

T R I U M P H U M P R A G E N S E M .

Virtutis legumque parens, celeberrima regnis,
 Condita septenis Romula terra jugis:
 O Patria æternùm felix, secunda triumphis!
 O bellatorum prole beata virùm!
 Tu quamvis gemino Solis metuenda sub axe,
 Margine fidereo clauferis Urbis opes:
 Mille licet Tuscum Tybris regnator in æquor
 Sceptra triumphali barbara vectet aquâ;
 Annibalisque fugæ, & regalia vincla Jugurthæ
 Dardaniæ fuerint pompa cruenta manus:
 Grata tamen lauros ne dedignare recentes,
 Quas tibi de Rheni litore, Diva, fero.
 Gregoriique sacros præcingat adorea fasces,
 Quasque apices terni circumiêre comas.
 Tu latè horrendo sacrorum numine pollens,
 Transcribis jussu perfida regna gravi.
 Deturbas folio reges, adimisque curules,
 Nec falsâ populos plaudere voce finis.

Ff 2.

Eccè

Et

Ecce Palatinus, magnæ te vindice linguæ,
 Everfus regnis præmia digna tulit.
 Confiliisque tuis justissima Cæsaris ira
 Transtulit in Boios regna caduca lares.
 Ille ferox nobis dementes corde ruinas
 Dum parat, à patriis excidit exul agris.
 Quas tu sperasti exuvias, dedit ipse Quirino:
 Pendent è nostris signa Bohema tholis.
 Nec tantùm Ausonias augent Mavortia prædas
 Tela, sed & capti, Palladis arma, libri.
 Cecropias, sapiens vixit queis Græcia, chartas,
 Hostibus ereptas Romula cura legit.
 Heidelbergæ, tuis clarescet Roma ruinis,
 Dum vivent artes, ingeniique decus.
 Tu quondam adversas in nos hortata phalanges
 Infandas poteras ære onerare manus.
 Calvinusque tuis conflabat dira cavernis
 Hæsuræ in nostro tela ferox latere;
 Argivâque aciem verborum fraude polibat
 Gorgoneo explorans tincta metalla lacu.
 Non ita Cyclopum, si vera est fama, camini
 Informant rapido fulminis igne minas.
 Pro re Cælicolûm, pro majestate Tonantis,
 Ictibus horriferis saxa Sicana gemunt:
 Miscuit & nudus candentia tela Pyracmon
 Centimanûm ardenti clara futura nece.
 At tu terrigenis Rheni fabricata sub antro
 In cæli exitium tela rotanda dabas.
 Tibridis ô castæ pubes operata Minervæ,
 Gaude Socraticæ pignore læta domûs.
 Hæc tibi sufficiet sternendis hostibus arma;
 Hinc illis terror, morsque cruenta venit.

Quis

Quis scit, an & nostris hinc olim excussa lacertis
Inficiet fufus fpicula ab hofte cruor?
Petre fave, miles Chriftri dum prælia tento:
Et mihi de Petri munere furgit opus.
In tua monftra feror, Germania feta colubris:
Et mihi funt arcus, & mea dextra nocet.
Vipereos rictus, latrantia colla refringam,
Et fparfo pharetræ pondere, victor ero.
Interea dulces Phœbi redeamus ad artes:
Me citharæ imbelles, plectræque Lyda vocant.
Rex ô facrorum tibi plebs, tibi curia plaudat:
Caftalii plaudant per juga bina chori.
Et, benefactorum merces, tibi gloria detur,
Et memores titulos fama fuperftes alat.
I felix, puppique sacrâ pete regna per undas,
Mercibus Eöis perge onerare ratem.
Vife pharetratas gaudentes cæde Moluccas,
Hofpitibusque feræ litora Brafilia.
Trans Indum, & Gangem, nascentis & ultima Solis,
Cæruleas certo fidere curre vias.
Xaverius magno ante aras dignatus honore,
Auspice te, Superûm, lintea tuta vocat.
Legifer ille Euri, Ledæis clarior aſtris,
Oſtendet fido lumine puppis iter.
Crede mari pia lina Pater: jam ſternitur unda.
Pura repercufâ marmora luce nitent.
Jam non de ſeptem ſpecubus effuſa Trionis
Naufraga tempeſtas in tua vela ruet.
Nimborum illa olim ſedes diſjecta tumultu eſt
Æolia ingenti, noſtraque jura timet.
Hoſtes hinc ſoliti Cauris immittere habenas,
Ut quaterent alis aſpera dorſa freti.

Atque indignati turgentia regna Tridentis
 Romanæ inferrent ultima damna trabi.
 Vifum aliter Superis : navis, navisque Magister,
 Post victas hiemes litora tuta tenent.
 Navita Gregorius nunc regnat, & Æolus idem;
 Hic novus Hippotades murmura rauca domat.
 Tolle Ithaco mendax frenatas utre procellas
 Clio : Romani est remigis illud opus.
 Hic Vaticanis includit flamina claustris,
 Et rabiem, & furias providus ære ligat.
 Mœnia Pontificum, Divisque habitabile bustum,
 Dædaleisque minis templa imitata polum :
 Ruraque Phæacum silvis certantia cultu,
 Naiadum choreis udaq̄ue semper humus :
 Porticibus vestris ô qui me sistet & umbris
 Noscere quærentem Graia reperta senum !
 Ut tacitus vulgo reptare incognita Tempe,
 Et possim vestro rore levare sitim.
 Hic ego Mopsopii vel ducam pocula mellis,
 Curvaque Piræi litoris arva legam.
 Vel cupiens dubias naturæ accedere causas,
 Ingrediar Macedûm culta Lycea duci.
 Persequar aut tragicûm spirantia carmina Vatum,
 Cæique Alcæique aurea plectra lyræ.
 Tunc ego despiciam stultæ mala gaudia mentis,
 Dona que gemmiferi despiciam pelagi :
 Quod formidatus vestigat classe Batavus,
 Quà matutinas Java colorat aquas.
 Sardinia segetes, benè olentes fruge Sabæos,
 Hermum despiciam, despiciamque Tagum.
 O valeant fasces, spinosaque purpura Regum :
 O valeant miseri, quos levis urget honor.

Quos

Quos vehit ad trabeas ventosis Gloria bigis,
 Pectora quæ furdo verberare cæca ferit.
 Tu Bellona vale, & vos ô fera bella valetè,
 Et Martis furias docta cière tuba.
 Alter pila rotet campis, hastasque coruscet,
 Quà magnus nautis emicat Oarion:
 Oceani Oarion pedibus qui stagna peragrans
 Æquoreis humeros altior extat aquis.
 At me fallentis carpentem commoda vitæ,
 Parnassi adspiciat lenis alumna quies.
 Sic ego Musarum devectus præpete pennâ,
 Eripiar populis, & super astra ferar.
 Major & invidiâ per postuma carmina vivam,
 Virtutisque tuæ, Roma, Poëta canar.

NICOLAUS LUDOVISIUS,
 ISABELLÆ GESVALDÆ

Sponsa, Venusii Principi.

Accipe Trinacriis è Regibus edita Virgo
 Conjugis ingenuâ scripta notata manu.
 Accipe: concessos narrabit epistola amores,
 Sollicitique animi nuntia verba feret.
 Non tot arundineis armantur terga sagittis
 Parthica, quot lacero pectore tela gero.
 Nec sic ardet ager, ventis æstate coortis,
 Pastor ubi flammis pinguibus arva coquit;
 Ut mea tabificis torrentur viscera tædis,
 Fervidus ut nostrum molle cor urit Amor.
 Unica tu nostræ causa es pulcherrima curæ,
 Unica tristitiæ fonsque modusque meæ.

Ff 4

Uri-